

4. Beshalach

HEALTHY BOUNDARIES

The Gravity of Overstepping into the Mundane

What can the Shabbos boundaries tell us about the boundaries that Judaism directs us to set in our lives?

TEXT 1

SHEMOT
(EXODUS)
16:28–29

“How long will you refuse to observe my commandments and my teachings?

“See, G-d has given you the Sabbath. Therefore, on the sixth day, He gives you bread for two days. Let each man remain in his place; no man should leave his place on the seventh day.”

עַד אָנָה מֵאַנְתֶּם
לְשׁוֹמֵר מִצְוֹתַי
וְתוֹרֹתַי:
רְאוּ כִּי ה' נָתַן לָכֶם
הַשַּׁבָּת, עַל כֵּן הוּא
נִתֵּן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי
לֶחֶם יוֹמַיִם. שָׁבוּ אִישׁ
מִמְּקוֹמוֹ, אַל יֵצֵא אִישׁ
הַשַּׁבָּעִי:

TEXT 2a

MAIMONIDES,
MISHNEH TORAH,
LAWS OF SABBATH
27:1

“No man should leave his place on the seventh day.” The term “place” refers to the *techum*—the range beyond the city’s limits [into which we may not venture on the Sabbath].”

"אַל יֵצֵא אִישׁ
מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם
הַשַּׁבָּעִי." מְקוֹם זֶה
— הוּא תְּחוֹם
הָעִיר.

TEXT 2b

MAIMONIDES,
MISHNEH TORAH,
LAWS OF SABBATH
27:1

“The Torah did not explicitly state the extent of this range. The sages, however, transmitted a tradition that the range extends to twelve *mil* beyond the city, a measure that corresponds with the size of the Jewish camp in the desert. Thus, Moses our teacher instructed, “Do not go out beyond the camp.”
“Our sages [further reduced the range from twelve *mil* and] ruled that a person may only venture two thousand *amah* beyond the city. They chose this range because it is the size of the pastureland that the Torah allocates to all cities [and thus the space is associated with the city].”

וְלֹא נִתְּנָה תּוֹרָה שְׁעוֹר
לְתַחֵם זֶה, אֲבָל חֻכְמִים
הֶעֱתִיקוּ שְׁתַּחֵם זֶה הוּא חוּץ
לְשָׁנַיִם עֶשְׂרֵי מִיל, כְּנֶגֶד מַחֲנֵה
יִשְׂרָאֵל. וְכֹךָ אָמַר לָהֶם מֹשֶׁה
רַבְּנוֹ: לֹא תֵצְאוּ חוּץ לַמַּחֲנֵה.
וּמַדְבְּרֵי סוּפְרִים — שְׁלֹא
יֵצֵא אָדָם חוּץ לְעִיר אֶלָּא עַד
אֶלְפִים אַמָּה, אֲבָל חוּץ
לְאֶלְפִים אַמָּה — אָסוּר,
שְׁאֵלְפִים אַמָּה הוּא מְגֻרָשׁ
הָעִיר.

TEXT 2c

MAIMONIDES,
MISHNEH TORAH,
LAWS OF SABBATH
27:2

“It follows that a person may walk freely throughout the city, even if it is as large as Nineveh, irrespective of whether it is surrounded by a wall. In addition, we may walk two thousand *amah* in any direction beyond the city’s limits. When calculating the city’s limits, a square is drawn around the entire city; thus, the areas between its farthest corners are included.”

נִמְצְאָתָ לְמַד, שְׁמֵתָר לְאָדָם
בְּשֵׁבֶת לְהֵלֶךְ אֶת כָּל הָעִיר
כְּלֵה, אֶפְלוּ הֵיטָה כְּנִינְוָה,
בֵּין שְׁהֵיטָה מְקַפֶּת חוּמָה,
בֵּין שְׁלֹא הֵיטָה מְקַפֶּת
חוּמָה. וְכֵן מֵתָר לוֹ לְהֵלֶךְ
חוּץ לְעִיר אֶלְפִים אַמָּה
לְכָל רוּחַ מְרַבְּעוֹת, כְּטַבְּלָה
מְרַבְּעֵת, כְּדִי שְׁהֵיטָה נִשְׁכָּר
אֶת הַזְּווֹיֹת.

TEXT 3

MAIMONIDES,
MISHNEH TORAH,
LAWS OF SABBATH
27:4

“One who spends the Sabbath in a barn in the desert, in a corral, in a cave, or in a similar type of private domain, may walk through its entire space and may continue to the limits of a square extending two thousand *amah* in every direction [from that domain]. Similarly, one who spends the Sabbath in an open valley . . . may walk to the limits of a square extending two thousand cubits in every direction from the place at which he is located at the commencement of the Sabbath. One who is walking in an open valley and does not know how far his Sabbath range extends may take two thousand ordinary steps. This is his Sabbath range.”

מי ששבת בדיר שבמדבר,
או בסהר, או במערה וכיוצא
בהן מרשות היחיד — מהלך
את כלה וחוצה לה אלפים
אמה לכל רוח ברבוע. וכן
השוכת בבקעה . . . יש לו
להלך ממקומו אלפים אמה
לכל רוח ברבוע. הנה מהלך
בבקעה ואינו יודע תחום
שבת — מהלך אלפים
פסיעות בינוניות, וזה הוא
תחום שבת.

TEXT 4

RASHI, SHEMOT
(EXODUS) 16:29

“No man should leave his place.” These are the two thousand *amah* of the Sabbath range, but this is not explicit for the Sabbath range; rather, it is a rabbinic enactment. This verse was primarily intended to reprimand the gatherers of manna.”

"אל יצא איש
ממקומו": אלו
אלפים אמה של
תחום שבת, ולא
במפורש, שאין
תחומין אלא
מדברי סופרים,
ועיקרו של מקרא
על לוקטי המן
נאמר.

From the
boundaries of
the city in any
direction,

Or from an
outdoor
dwelling,

One may walk
only a distance
of 2,000 *amah*
on Shabbos.

TEXT 5

MAIMONIDES,
MISHNEH TORAH,
LAWS OF SABBATH
21:1

The Torah tells us to cease during the Sabbath. This means that we must cease even from activities that are not included in the categories of forbidden labors. [The Torah left the definition of the scope of this commandment to] the sages, [who] forbade many activities under the rubric of *shevut*. Some activities are forbidden because they resemble the forbidden labors, while other activities are forbidden lest they lead one to commit a forbidden labor.”

נאמר בתורה
"תשבות" — אפילו
מדברים שאינם מלאכה
חייב לשבות מהם.
ודברים הרבה הם
שאסרו חכמים משום
שבות. מהם — דברים
אסורים מפני שהם
דומים למלאכות, ומהם
— דברים אסורים,
גזרה שמא יבוא מהם
איסור סקילה.

Why are the **criteria** for Shabbos restrictions **added** on by the **Sages**?

How does the **Techum** Shabbos fit the criteria?

TEXT 6

MAIMONIDES,
MISHNEH TORAH,
LAWS OF SABBATH
24:1

There are activities that are forbidden on the Sabbath, though they don't resemble the forbidden labors nor do they lead to their performance. Why are these activities forbidden? Because it is written, "If you restrain your feet because of the Sabbath and refrain from pursuing your desires on My holy day...

And you should honor it by refraining from following your ordinary ways, attending to your wants, and discussing mundane matters."

Accordingly, it is forbidden to tend to our concerns on the Sabbath, or even to talk about them—to consult a partner on which merchandise should be sold the next day, or which should be purchased, how this building should be constructed, or which merchandise should be taken to a particular place. Such discussions are included in the prohibition against "discussing mundane matters."

יש דברים שהם אסורין בשבת, אף על פי שאינם דומין למלאכה ואינם מביאין לידי מלאכה. ומפני מה נאסרו? משום שנאמר: "אם תשיב משבת רגלך עשות חפציה ביום קדשי . . . וכבודתו מעשות דרכיה, ממצוא חפצה ודבר דבר". לפיכך, אסור לאדם להלך בתחפציו בשבת, ואפלו לדבר בהם, כגון שידבר עם שתפו מה ימכר למחר, או מה יקנה, או היאך יבנה בית זה, ובאיזו סחורה ילך למקום פלוני — כל זה וכיוצא בו אסור, שנאמר: "ודבר דבר".

TEXT 7

RABBI YECHIEL
MICHEL HALEVI
EPSTEIN, ARUCH
HASHULCHAN,
ORACH CHAYIM
397-4

“With respect to the Sabbath boundaries, it appears that our sages did not want Jews to stroll about excessively on the Sabbath as one does during the weekday. For it is proper to plug into the delight of the Sabbath and engage in Torah study.”

אבל תחומין —
נראה דחכמים לא
רצו שהאיש
הישראלי ילך
הרבה בשבת
כבחול, ויתעסק
יותר בעונג שבת
ובתורה.

A short **post-Cholent walk** is keeping in the **spirit** of the day, However a **long hike** out of the city has the **opposite** effect.

TEXT 8

SEFER
HACHINUCH,
MITZVAH 32

“The root idea of this commandment is to withdraw from our engagements in honor of this day and affix within our souls the belief in the Creation of the world, which is the string that draws the foundations of our faith. That we should remember for one day each week that the world was created in six separate days and that on the seventh day, nothing was created. . . . When everyone rests for one day each week and someone asks why we rest, the answer— that we rest because G-d created the world in six days and rested on the seventh—reinforces the true faith among us all.”

משרשי מצווה זו, שנהיה פנויים מעסקינו לכבוד היום, לקבוע בנפשותינו אמונת חידוש העולם, שהיא חבל המושכת כל יסודי הדת. ונזכור ביום אחד בכל שבוע ושבוע שהעולם נברא בששת ימים חלקים, ובשביעי לא נברא דבר . . . כשישבתו בני אדם כולם ביום אחד בשבוע, וישאל כל שואל: מה עילת זאת המנוחה? ויהיה המענה “כי ששת ימים עשה ה' וגו'”, כל אחד יתחזק מתוך כך באמונה האמיתית.

TEXT 9a

THE REBBE,
LIKUTEI SICHOT
11, P. 70

“The idea behind the restriction against work on the Sabbath is that by performing creative activities, we form a space in the Sabbath that is devoid of holiness. That is to say, our activity introduces something inappropriate— something impure— into the Sabbath.”

האיסור דמלאכת שבת, ענינו הוא, שבעשיית מלאכה מחלל הוא את השבת — עושה חלל ומקום פנוי בשבת, ובמילא מתחללת קדושתה; היינו שעל ידי המלאכה בשבת, מכניס בה ענין בלתי רצוי — “מכניס קליפה בשבת”.

Shabbos is a day to **disengage** from the world and **focus** on our connection with G-d.

Desecrating Shabbos **punctures** the 'bubble'.

TEXT 9b

THE REBBE,
LIKUTEI SICHOT
11, P. 70

“The reason for the prohibition against walking beyond the Sabbath range is not that we introduce a weekday element into the Sabbath. Rather, it is that we export the Sabbath into the realm of unholiness. This is because within every Jew, even one who is boorish and completely ignorant, the radiance of the Sabbath is aglow. And when we step beyond the Sabbath boundaries, we bring the holiness of the Sabbath [that is within us] into the realm of unholiness.”

איסור דיציאה חוץ לתחום — אין זה שהוא מכניס ענין של חול בשבת, אלא אדרבה, הוא מוציא את השבת למקום הקליפות. כי בכל איש מבני ישראל, גם בבור ועם הארץ גמור, מאיר אור קדושת שבת. וכשיוצא חוץ לתחום (דקדושה), הרי הוא מוציא עמו גם את קדושת השבת למקום הקליפות.

Stepping too far afield, we **bring the spirit** of Shabbos into a place that is entirely **antithetical** to Shabbos.

It is not just an **action** or space of **time**, the **entire** Shabbos spirit is removed from the Shabbos **zone**.

TEXT 10a

THE REBBE,
LIKUTEI SICHOT
11, P. 72

“When we introduce worldly thinking into our minds (the Shabbos element within us), a void and emptiness is introduced that doesn’t sense or feel G-dliness.

“For if we knew and felt the truth—that only G-d’s blessing can make us wealthy and that our efforts are merely to form a vessel for His blessing—we would not invest our brains into business by scheming creative machinations and tactics that are, in any event, ineffective (for only G-d’s blessing can grant success).

“On the contrary, becoming too engrossed in our many business affairs distracts us from Torah and serving G-d, which, in turn, prevents us from becoming proper vessels for the Divine’s blessing.”

וכאשר האדם מכניס עובדין דחול לתוך מוחו ושכלו (בחינת שבת שבו), הרי שנעשה בהם חלל ומקום פנוי . . . מהרגש אלוקי.

דאילו היה יודע ומרגיש את האמת אשר רק ברכת ה' היא תעשיר, ועשיית העסק אינה אלא כלי לברכת ה' . . . לא היה מכניס את ראשו בהעסק, בהמצאות ותחבולות שונות אשר ללא תועלת הן (מאחר שברכת ה' היא תעשיר).

ואדרבה, עסקיו אלו המרובים, המטרידים אותו מעניני תורה ועבודה, הם המונעים ומעכבים מלהיות כלי ראוי לברכת ה'.

TEXT 10b

THE REBBE,
LIKUTEI SICHOT
11, P. 72

“Even if we don’t allow our business concerns to invade our [inner] Sabbath, we must remember that there is yet another restriction: the restriction against venturing beyond the boundary. That is to say, during our Sabbath moments (times reserved for Torah and *mitzvot*), even the outer aspect of our being, such as our hands and feet, may not leave the boundaries to do something unrelated to Torah and *mitzvot*. For the Torah must permeate our entire body [not just the mind].”

והנה גם מי שאינו מכניס את עסקיו לתוך ה"שבת" שלו, עליו לדעת שישנה עוד אזהרה: "איסור יציאה חוץ לתחום" — אשר "בשבת" (בזמן השייך לתורה ומצוות) הרי גם בכוחות החיצונים שלו אסור לצאת חוץ לתחום — אסור לצאת ברגליו (כוחותיו החיצונים) חוץ לענין התורה ומצוות — כי התורה צריכה להיות ערוכה בכל רמ"ח איברים.

TEXT 11

JERUSALEM
TALMUD
TRACTATE
CHAGIGAH, 2:1

“One Sabbath, Rabbi Meyer was sitting in a house of study in Tiberius and teaching when his teacher Elisha passed the study house on horseback. They came and told Rabbi Meyer, “Your teacher is outside.” Rabbi Meyer stopped the lecture and stepped out. [They walked together for a while and conversed.] . . .
“Elisha said to him, “Meyer, this is as far as you can go; we have reached the outer limits of the Sabbath range.” Rabbi Meyer replied, “How do you know?” Elisha replied, “I have been counting my horse’s steps and know that we have traveled two thousand amah.” Rabbi Meyer said, “You have so much wisdom; would you not turn back?”

רבי מאיר הוה יתיב דרש בבית מדרשא דטיבריה, עבר אלישע רביה רכיב על סוסיא ביום שובתא. אתון ואמרין ליה: הא רבך לבר. פסק ליה מן דרשה ונפק . . .
אמר ליה: דייך מאיר, עד כאן תחום שבת. אמר ליה: מן הן את ידע? אמר ליה: מן טלפי דסוסיי דהוינא מני והולך אלפיים אמה. אמר ליה: וכל הדא חכמתא אית בך, ולית את חזר בך?

Our mind and soul is like our **Shabbos space**.

Worrying that the effort we put into the mundane wont channel into blessings is **invading** that space.

Our inner Shabbos **must affect** our outer dimension.

If our inner Shabbos is not entirely Shabbos-like, sooner or later, it too will be **transported beyond** its boundaries.

'More than the Jews keep the Sabbath, the **Sabbath keeps the Jews.**'

